

РЕШЕНИЕ

№ 2920

гр. София, 30.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 30.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Георгиева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **990** по описа за **2018** година докладвано от съдия Теодора Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационната жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано заедно от С. П. и К. К., чрез адв. Г., против решение № 271080 от 16.11.2017г., постановено по НАХД № 14201/2017г. по описа на Софийския районен съд, НО, 137 състав. С Решението е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-542/11.07.2017 г., издадено от член на КФН, с което, на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на [фирма] била наложена финансова санкция за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, в размер на 2 500 лева.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. К. жалбоподател твърди, че НП не съответства на АУАН, в частта, в която е описано извършеното от юридическото лице нарушение и по конкретно във връзка с определяне на същото при условията на повторност. Твърди, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението и е нарушен давностния срок по чл. 34 от ЗАНН. Смята, че евентуално извършеното нарушение е маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Исква от съда да отмени решението на СРС, както и да бъде отменено Наказателното постановление или алтернативно да се „преквалифицира наложената санкция от такава по чл. 644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644 ал. 1, т. 1 от КЗ“. Пред

касационната инстанция жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – КФН, чрез юрк. Г. оспорва касационната жалба.

Представя писмени бележки, изготвени от юрк. Н..

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град провери законосъобразността и обосноваването на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

На 14.10.2016 г. в [фирма] била заведена претенция № [ЕГН] вследствие на подадено Уведомление за завеждане на щета по застраховка „Гражданска отговорност” на МПС от Ц. П. Б.. Преписката била образувана, по повод настъпило застрахователно събитие, вследствие на което били причинени увреждания на лек автомобил, марка „Опел”, модел „Ф.”, рег. [рег.номер на МПС] и на основание сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/115002949883.

На 14.10.2016 г. заедно с Уведомлението за завеждане на щета, ползвателят на застрахователна услуга представил всички документи, относими към основанието и размера на разглежданата претенция. На 14.10.2016 г. бил проведен оглед на увреденото МПС, за който бил съставен документ Опис на претенция. След 14.10.2016 г. от ползвателя на застрахователна услуга не били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, по смисъла на чл. 106 от КЗ.

За да потвърди оспореното НП СРС е приел, че от събраните по делото доказателства, се установява по несъмнен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, [фирма] е извършил от обективна страна, нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането, като не се е произнесъл в рамките на 15 работни дни, от представянето на всички поискани от застрахователното дружество доказателства, по някой от предвидените в тази разпоредба начини и не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Касационната инстанция напълно подкрепя изводите на районния съд, че АУАН и наказателното постановление са издадени при наличие на компетентност, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН и при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и в наказателното постановление е направено ясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2. мотивирано откаже плащането. Разпоредбата на чл. 496, ал. 1 от КЗ постановява, че срокът за окончателното произнасяне по такива претенции не може да е по-дълъг от 3 месеца от предявяването им по реда на чл. 380

от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител. Съотношението между двата срока е нормативно определено с чл. 108, ал. 3 от КЗ, съгласно който в случаите на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите /ЗЗГОА/, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ.

С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

В случая щета № [ЕГН] е окомплектована на 14.10.2016 г. с всички необходими доказателства по чл. 106 от КЗ, поради което съгласно чл. 108, ал. 3 от КЗ е приложим срокът по чл. 108, ал. 1 от КЗ, а нарушението се състои в неспазването му от ЗД [фирма], което е следвало да се произнесе до 04.11.2016 г./вкл./, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. Сумата е изплатена на 17.01.2017 г. В тази връзка са неоснователни възраженията на касатора относно съществуваща неяснота при определяне на датата на извършване на нарушението, както и за неправилно квалифициране на деянието.

Не на последно място правилен е и изводът на Софийския районен съд за неоснователност на възражението за посочване на „повторността“ като елемент от състава на нарушението едва в наказателното постановление. Разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН не посочва като задължителен реквизит на АУАН приложимата санкционна норма. Определянето на видът и размера на административното наказание, с оглед спецификата на административно наказателното производство е в изключителната компетентност на административно наказващия орган, поради което и същото е сред задължителните реквизити на наказателното постановление (чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН). Ето защо, повторността като обстоятелство относимо към размера на административната санкция следва да бъде отчетено при неговото индивидуализиране с наказателното постановление.

Касационната инстанция, с оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, напълно споделя изводът на Софийския районен съд за неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН, поради което и не намира за необходимо да преповтаря изложените от него доводи в тази насока.

С оглед липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че спрямо обжалваното решение не са налице касационни основания, които да налагат неговата отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.първо от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 271080 от 16.11.2017г., постановено по НАХД № 14201/2017г. по описа на Софийския районен съд, НО, 137-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.